

VEČERNI LIST

NEODVISEN DNEVNIK

Kone za celo leto . K 60.—, za pol leta . K 30.—,
 tretji leta . 15.—, en mesec . 5.—
 Uredništvo in upravnništvo: Kopitarjeva ulica štev. 6.
 Telefon štev. 50.

Inserati: Enostolpna petliversta (72 mm široka in 3 mm
 visoka ali nje prostor) za enkrat po K 120.—
 Poslano: Enostolpna petliversta K 1.—, — izhaja vsak
 dan, izveniši nedelje in praznike, ob 2. uri popoldne

Pašič o Wilsonovi odločitvi.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Reka, 2. maja. Iz Londona poročajo »Corrieru della Sera« sledečo Pašičevo izjavo: Odločitev Wilsonova postavlja rešitev na podlago pravice popolnoma v skladu z velikimi predsednikovimi načeli. Na podlagi te odločitve bo moglo jugoslovansko kraljestvo prosto dihati in bo dobilo podlago za samostojen razvoj. Brez Reke in z italijansko Dalmacijo bi bilo ve-

liko načelo samoodločbe narodov potep-tano. Sedaj ni nobenega vzroka, ki bi ovi-ral medsebojno razmerje in popolno pri-jateljstvo z Italijani. Uspeh nas navdaja z veseljem. (Op. ur.) Poročilo omenjenega milanskega lista, da bi bil vodja našega mirovnega odposlanstva izjavil kaj take-ga, je težko verjetno in ga moramo sma-trati za manever italijanske agitacije.)

D' Annunzio naj pomaga.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Reka, 2. maja. Rimski časopisi poro-čajo, da je rimski župan princ Colonna brzojavil D' Annunziju, naj pride v Rim, da izrazi proteste proti žalitvi najsvetej-

ših zahtev italijanskega naroda, ki jih bo branil kot ena sama duša, kot ena sama volja.

Maribor praznuje praznik svoje svobode.

LDU Maribor, 2. maja. Včeraj je Mari-bor praznoval polletnico svojega osvobo-jenja. Na predvečer je bil mirozov z voja-ško godbo in baklado, dne 1. maja zjutraj pa istotako budnica. Ob devetih predpol-odne se je vršila na glavnem trgu slovesna služba božja, katere se je udeležila celo-kupna mariborska posadka z generalom Maistrom na čelu, predstojništva civilnih oblastev ter slovenske šole z učiteljstvom. Službo božjo je opravljal vojni superior Rant, ki je imel na vojaštvo vznešen govor, v katerem je med drugim poudarjal, da še ni čas, da bi se mogli neskaljeno veseliti narodnega vstajenja, pozivljaj na edinost in slovo, da zastavimo vse svoje moči za

mir in red; moč brez reda ubije samo sebe; kjer ni reda, preti razpad in smrt. Spodbu-jal je navzoče, naj vstrajno delajo na to, da svoj od smrti in tisočletnega robstva vstali narod povzdignejo do moči in slave. Bila je prisotna tudi ogromna množica ljudstva iz mesta in okolice. Raz balkon mestnega magistrata sta govorila general Maister in mestni gerent dr. Pfeifer. Po končani služ-bi božji je godba zaigrala »Hej Slovani«, srbsko narodno himno in »Lepo našo do-movinó«. Nato se je vršilo pred slovensko cerkvijo paradno defiliranje vse posadke in slovenskega šolstva. Ob 3. popoldne je bil koncert z vojaško godbo v prostorih Narodnega doma.

Mažari kličejo Ljenina na pomoč.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Zagreb, 2. maja. Rumunski časnikarski urad poroča: Bela Kun je zaprosil Ljenina, da naj začne takoj z napadom na Rumuni-jo, da prisili Rumune, da ustavijo svoj po-

hod na Ogrskem. Bela Kun pristavlja: »Po-ložaj je obupen. V večini mest in vasi so bili člani sovjetov aretirani.«

Velikovec je padel.

Včeraj na vse zgoraj so Nemci napadli Velikovec in so ga vzeli. Naša posadka je bila deloma ujeta, deloma se je morala umakniti. Ta dogodek se je razširil po Ljubljani mnogo prej, nego so ga naznanili uradno, in čuvstva, ki jih je izzval, so bila vse prej nego uradno dostojanstvena in mirna.

Velikovec je padel! Ta vest je delova-la na naše koroške brate tako uničujoče, da si tega ne more predstavljati tisti, ki ni na lastni koži doživljal nasilij nekdanje nemško-avstrijske vlade in ni videl na last-ne oči, kako divjajo nemške tolpe v zase-denih slovenskih krajih. Lepo mesto Veli-kovec, ki je komaj zadihl sveži zrak svo-bode, je izročen na milost divji soldateski, pred katero celo nemško prebivalstvo tre-peta. Gorje tistemu, kdor bo deležen te milosti! Slovensko prebivalstvo Velikovca in okolice, slovenska posest, slovenski za-vodi, česa imajo pričakovati od band, ki so dovolj krute že tedaj, kadar ne nastopajo kot zmagovalke? Slika, ki se ob tej po-misli vsiljuje očem, je pregrozna, da bi ne odvrnili pogleda od nje.

Velikovec je padel! Mi imamo svojo dobro urejeno armado in plačujemo zanjo tolike milijone, da bi bilo hujskanje, če bi imenovali številke. Mi imamo obilo častni-kov, ki so boljše plačani nego katerikoli drugi stan Toda — Velikovec je padel. To dejstvo ni le v stanu, vzbuditi v davkopla-čevalcih neprijetne misli, ampak mora de-lovati v telesu naše vojske kot strupena snov, ki razjeda pogum, samozavest, vero v uspeh. In če v vojaku ni tega — kaj more storiti še drugega, nego ob določenem dne-vu spraviti v žep svojo mezdo?

Velikovec je padel! Vse naše pleme čuti ta dogodek kot znamenje, ki ne obeta dobrega. Slovenija ve, da je to udarec, za-dan mlademu narodu v času, ko se njego-ve moči šele zbirajo in krepe, da je to sra-mota, storjena nam v dobi, ko se v nas šele razvija čut narodne časti. Upravičena je tudi bojazen, da nam bodo koroški dogod-ki mnogo škodovali v svetu. Kar se je zgo-dilo na Koroškem, bo dobilo v Parizu svojo posebno barvo in ni nemogoče, da bo tisti kmet iz Rožne doline, ki je segal po samo-nomoči, ko ga je vse zapustilo, veljal za kazni vrednega kalivca evropskega miru.

Najbolj se bojimo, da bo sramota na Koroškem neugodno vplivala na težko delo naših odposlancev na mirovnem posvetu. Zato pomnite, ki ste odgovorni za to, kar se je zgodilo, in ne pozabite: Velikovec je padel!

K padcu Velikovca.

Ljubljanski dopisni urad poroča dne 2. maja: Potem ko so Nemci iz Pariza v aprilu začele dohajati razne vesti, da se ima najbrže prisoditi Celovec Jugoslovancem, so začeli koncentrirati iz Koroške, Solnograda, deloma pa tudi iz Štajerske in Dunaja velike sile, da »očistijo« Koroško. Napad se je končno določil na začetek maja. Skozi ves april so Nemci nadlegovali naše čete z nenadnimi napadi, puškanjem in zadnji čas tudi s topovskim obstreljevanjem mostišč ter so s tem s sveta spravili znano premirje, katero se je bilo sklenilo meseca januarja. Pri tem je Nemcem prekrizalo račun slovensko prebivalstvo v okupiranem ozemlju, katero se je 28. aprila v nekaterih mestih proti njim vzdignilo in so naše čete vsled tega izčistile predpolje pred svojimi pozicijami, zlasti glede artiljerije. To se jim je tudi v polni meri posrečilo in so pri tej akciji zarobili nad 300 mož, 12 topov, medtem ko so nadaljnjih 12 topov popolnoma uničili. Nemški skrbno pripravljeni napad na Velikovec je bil s tem v naprej bistveno oslavljen. Danes ob 4. uri zjutraj se je ta napad začel, zlasti z veliko silo na vzhodni del mostišča, katero je s svojimi izpostavljenimi krili že od davno nudilo sorazmerno ugoden položaj napadalcu. Kakor hitro se je videlo, da je nevarnost na vzhodu postala znatna, je bilo treba potegniti posadko mostišča preko Drave. Pri tem smo izgubili največ 200 mož na ujetnikih in dva topa. V prejšnjih bojih zajeti nemški topovi so bili že včeraj spravljani preko Drave. Naše izgube so minimalne ter so vse prenašljive vesti, ki jih širijo neodgovorni ljudje, neke potvorjene, ampak naravnost lažnjive. Nemški napad proti Dravogradu se je razbil. Za vse te boje so Nemci imeli že en teden zbranih 5000 mož in so obenem pozvali več letnikov rezervistov pod orožje. Protidredbo od naše strani so v polnem teku.

Podpisujte 4% državno posojilo!

Poziv k šesttedenskim orožnim vajam.

Vojno ministrstvo je izdalo pozivni razglas za letnike 1890—1894 na šesttedensko orožno vajo. Priiti morajo vsi v teh letih rojeni, ki so bili asendirani za vojaško službo ali ki so bili pri črnovojniškem prebiranju spoznani sposobnim za službo z orožjem, ki so v ozemlju SHS rojeni ali pristojni ali ki ne morejo dokazati tujega državljanstva. Zglasiti se morajo: letniki 1893 in 1894 dne 7. maja, 1891 in 1892 dne 10. maja, 1890 dne 12. maja — pri pristojnih vojaških poveljstvih.

Nasilja Italijanov na Visu.

Dalmatinski dopisni urad poroča z Visa: Nasilja Italijanov se na dnevnem redu. Ni dneva, da bi ne izživali italijanski mornarji. Nedavno so na javnem trgu trije italijanski mornarji ustavili nekega našega mladeniča, začeli ga zmerjati in se prepirati z njim. Toda to pot so naleteli na trdo kost, ker je ta mladenič dobro pokazal svoje jake mišice Italijanom. Ko je videl, da prihajajo tej trojici na pomoč drugi mornarji, je pobegnil brez sledu. Zaman so ga Italijani iskali, izginil je. Italijani pa so se masčevali na njegovem mlajšem bratu, ki so ga pretepli. Ko je naš junak zvedel za nezgodo svojega brata, je prišel ponoči domov. Italijanski karabinjeri so za to doznali ter jih je prišlo kakih 12 do 15, ki so

obkolili hišo. Mladenič pa je vseeno pobegnil, in sicer po strehah bližnjih hiš. Zaman so streljali karabinjeri za njim. Vsakemu je znano, kako Italijani mrze naše narodno zastavo in kako so izdali strogo naredbo, da se ne sme razobešati. Italijanom pa so celo na poti goli drogovci zastav, kajti ne mine noč, da bi ne izginil kak drog. Tako so zmanjkali drogovci društev Viski Skup, Hrvatski Sokol in Hrvatska Zora. Pa tudi drog na cerkvi je izginil. To se vse dogaja ponoči, ko Italijani popolnoma sami gospodujejo v temi. Italijani hodijo ponoči v skupinah ter izživajo. Ti nočni junaki ne puščajo pri miru niti enega Jugoslovana, dasi niso v službi.

Hindenburg se je poslovil.

LDU Berlin, 2. maja. (Brezlično.) K že javljeni vesti, da se hoče Hindenburg po podpisu miru umakniti iz javnega življenja, prinašamo nastopne brzojavke, ki sta si jih pri tej priliki izmenjala Hindenburg in Ebert. Hindenburg je državnemu predsedniku pisal: »Gospod predsednik! Povodom začetka mirovnih pogajanj mi je čast državni vladi izjaviti nastopno: V teku časov sem ostal na čelu vrhovnega armadnega vodstva, ker sem smatral za svojo dolžnost, služiti za časa najhujše sile domovini. Kakor hitro pa bo sklenjen mir, smatram svojo nalogo za dovršeno. Razumeli boste mojo željo, da se potem umaknem v zasebno življenje z ozirom na mojo visoko sta-

rest, in če pomislite, kako težko mi je bilo z ozirom na vsa moja naziranja, mojo osebnost in mojo preteklost, v sedanjem času svojo dolžnost izpolnjevati.« — Državni predsednik je nato odgovoril Hindenburgu: »Vaša želja, da se hočete po končanem miru umakniti v zasebno življenje, sem vzel na znanje ter ga odobrujem. Pri tej priliki si usojam Vam v imenu domovine izreči za Vaše za vojno in v sedanjih dneh izvrševano požrvalno delovanje najtoplejšo zahvalo vsega nemškega naroda. Nemški narod ne bo nikdar pozabil, da ste mu v časih najhujše sile z vso zvestobo stali na strani ter domovini žrtvovali svojo osebnost.«

Boljševiki zapuščajo Petrograd.

LDU Pariz, 2. maja. (Brezlično.) Iz Helsinğfors se poroča: Vest, da boljševiki izpraznjujejo Petrograd, se potrjuje, Ka-

kor omenja poročilo, boljševiki skrbno čuvajo, da ne dozna ljudstvo nobene vesti o dogodkih v okraju Olonecu.

Iz pisem naših ljudi v Italiji.

LDU Dalmatinski dopisni urad objavlja: Imamo pismo, ki je po jako čudnih poteh dospelo v domovino. Poslal ga je neki Primorec, ki je kot vojni ujetnik bil po raznih ujetniških taboriščih v Italiji. Pismo jasno slika stanje naših ljudi, ki so večinoma junaško pobegnili iz avstrijske vojske in ki danes trpe v italijanskem ujetništvu. Zrišamo najznačilnejše stavke: »Tukaj trpimo na vsakovrstne načine, zlasti oni, ki so najpozneje došli v ujetništvo, namreč pri razsulu Avstrije. Oni so korakali polne širi dni, a niso dobili niti kosčka kruha. Peti dan so jim dali šele polovico hleba kruha (okoli 300 gramov) in pol škatle kondenziranega mleka v teži kakih 100 gramov. Glad, ki danes mori vse naše, je naravnost nepopisen. Naši ljudje plačujejo po 80—100 kron za hleb kruha, a neki ujetnik je plačal za tri hlebe kruha in dve posodici riža 1000 kron. Oni, ki nimajo denarja, dajejo za jed svoje zlate in srebrne nakite, ure in verižice, samo da ne pomro lakote. Sedaj dajejo navadno po četrt kilograma kruha, en slanik in malo riža v vodi,

Perila naši ujetniki ne dobivajo nikoli, a mnogi so tudi bosi. V Siciliji kopljejo naši ljudje žveplo bosi in goli, ker jim je perilo, ki so ga imeli na sebi, sežgalo žveplo, a drugega perila jim ne dajo. Ne dobivajo niti mila za pranje, vsled česar se širijo razne bolezni, ki nemilo kose med njimi. Plačajo jim po 6 stotink na uro, pa tudi tega denarja ne prejemajo v redu, ker je vse odvisno od posameznih poveljnikov. Moralno trpe še veliko več, ker se ravna z njimi kot z živaljo, zlasti, ker so Jugoslovani. Jugoslovane so pred 6 meseci smatrali za prijatelje, danes pa izlivajo nanje vso svojo jezo.«

Prvi maj.

LDU Praga, 2. maja. (ČTU). Prvi maj so po vsej čehoslovaški državi obhajali z navdušenimi manifestacijami kot praznik. Javna in zasebna poslopja so bila okrašena z narodnimi zastavami. V mestu je vladal popoln mir. Gostilne in kavarne so bile zaprte. Popoldne se je narod zbiral k velikim manifestacijam. Udeležilo se jih je četrt milijona ljudi. En del je zboroval na Staromestnem trgu, drug del pa na

Havličkovem trgu. V sprevedu so nosili tudi zastave Zedinjenih držav. Na Havličkovem trgu je otvoril zborovanje poslanec Šebaniš. Za njim je govoril minister Stričan. Na Staromestnem trgu je govoril minister za narodno obrambo Klofač. — Tudi v drugih mestih so se vršile velike manifestacije mirno in dostojno. Mir se ni nikjer kalil.

LDU Dunaj, 1. maja. (DunKU). Pranjevanje prvega maja na Dunaju in v Nemški Avstriji se je vršilo popolnoma mirno, nemoten in častno.

LDU Berlin, 1. maja. (DunKU). Današnji dan je v Berlinu potekel brez vsakega nemira. Isto velja tudi o drugih glavnih mestih Nemčije.

Boji na Ogrskem.

LDU Vratislava, 2. maja. (ČTU). Dne 1. maja opolnoči so začeli Madžari s topovi streljati na grad, plinarno in na železniški most v Komarnem. Največ streljanih je padlo na grad in na »nemški« most. Kmalu po polnoči so udrli Madžari na otok pred ladjedelnico pri velikem mostu, kjer je civilno prebivalstvo našo stražo na mostu napadlo od zadaj. Poveljnik straže Križek se je s strojnico pod pazduho umaknil premoči proti malemu mostu. Tudi železniški most so Madžari napadli. Obenem smo brzojavili v Vratislavo po ojačenja. Streljali so na naše vojake tudi civilisti. Zjutraj so došla naša ojačenja, nakar so bili Madžari odbiti. Na malem otoku so imeli Madžari okoli 30 mrtvih, razen tega je bilo usmrčenih 18 franktirerjev; tudi pred trdnjavo so imeli velike izgube. Naše izgube znašajo 14 mrtvih in veliko ranjenih. Naše čete so uplenile nekaj strojnic, pontonov in en top. Predpoldne so Madžari zopet poskusili napad preko Donave levo od gradu; ta napad smo takoj odbili. Madžari so streljali tudi v nočanje mesto in zadeli gimnazijsko poslopje. Smodnišnica je, zadeta od dveh granat, zletela v zrak; vsled eksplozije so se razbile vse šipe v mestu. Neboljševisko mestno prebivalstvo je zelo veselo, da so bili Madžari odbiti.

Najvišji gospodarski svet.

LDU Pariz, 30. aprila. (Dun KU). »Agence Havas« poroča: Najvišji gospodarski svet je imel pod predsedstvom Lord Cecilia svojo petnajsto sejo. V svoji zadnji seji je sklenil svet zadovoljiti želji Nemcev glede pravice ribarenja v Skageraku in Kattegatu, potem ko je bil obveščen, da je pomorska komisija za premirje vsled podvzetih korakov dvignila omejitve glede Kattegata in razširila meje za ribarenje v severnem Nemškem morju. Svet je bil nadalje obveščen, da je blokadni odsek ukrenil vse potrebno razveljavljanje za omejitev uvoza blaga v Švico in v nevtralne dežele Evrope. Vsled tega se sme vse blago, izvezemši onega, ki je kot vojni material zaznamovano v posebnih oznakah, brez omejitve uvažati v one dežele, ki hočejo pošiljati živila v Nemčijo. V svrhu olajšave trgovine in prehrane je

sklenil svet na priporočilo blokadnega odseka, da se od sedaj naprej sme uvažati v Nemčijo vse blago izvezemši municije. — Svet se je nadalje pečal s proučitvijo vprašanja delavskih moči, s katerimi naj se dvigne produkcija in razdelitev premoga, da se opomore splošnemu pomanjkanju premoga v Evropi. Sklenili so tudi naročiti ravnatelju za prehrano, da naj takoj vse ukrene, da povzdigne produkcijo premoga na ozemlju bivše avstro-ogrske monarhije in Poljske.

Ameriške izgube.

LDU Pariz, 2. maja. (Brezžično.) Iz Washingtona se poroča: Vojno ministrstvo objavlja poročilo, glasom katerega znašajo celokupne izgube ameriške vojske, bodisi padlih na bojnem polju, bodisi umrlih na drugih vojnih posledicah, dosedaj 111 tisoč 179 mož. V tem številu je 43 odstotkov vojakov in častnikov, ki so padli na bojnem polju oziroma umrli na zadobljenih ranah, 6 odstotkov drugače ranjenih in 51 odstotkov je bolnikov. Odkar je bilo sklenjeno premirje, je umrlo na boleznih 12.000 vojakov.

Ustavljene nadvojvode.

LDU Linc, 30. aprila. (DunKU). Kakor poroča »Linzer Volksblatt«, so prijeli nocoj na glavnem kolodvoru v Welsu bivšega nadvojvode Evgena, ki je nameraval potovati z Dunaja v Švico. Govorilo se je namreč, da je imel bivši nadvojvoda pri sebi več tisoč kron v zlatu. Nadvojvoda se je moral podvreči strogi preiskavi in so našli pri njem poleg avstrijskega in švicarskega denarja 670.000 kron v vrednostnih papirjih, ki so mu jih zaplenili. S seboj je imel tudi 21 kosov prtljage, s katero se je odpeljal brzovlak dalje. Nato so brzojavili v Solnograd, naj prtljago preiščejo, kadar pride tja. Evgen je moral ostati v Welsu, dokler ni dobil dovoljenja od deželne vlade, da sme nadaljevati vožnjo. K temu pripominja »Linzer Tagespost«: Prekinjenje vožnje se ni izvršilo po nalogu deželne vlade, ampak ga je povzročil nadzorovalni organ linškega vojaškega sveta. Zavoj z vrednostnimi papirji, ki so ga v Welsu zaplenili, so izročili nato deželni finančni oblasti v Lincu. Državni urad za finance je papirje pregledal in dovolil izvoz. Zasežene papirje so izročili potem tajniku nadvojvode Evgena. Danes popoldne je nadvojvoda odpotoval.

Iz pokrajine.

k Potovanje za poslance v Belgrad. Vlak bo vozil dne 5. maja ob 10. 30 min. dopoldne. Vlaku bo priklopljen za poslance poseben voz, ki bo vozil direktno do Zemuna.

k Himen. Poročil se je dne 26. aprila na Brezovici pri Ljubljani g. Ludovik Fajgelj, poštni asistent, sedaj v Mariboru, z gđc. Avgusto Podgornikovo, učiteljico iz Gorice.

k Otroški vrtec v Slov. Bistrici. Pred leti je kupila Ciril-Methodova družba v

Slov. Bistrici majhno hišico, da bi tamkaj otvorila otroški vrtec. Lepa ideja pa se ni mogla izvršiti, ker je bilo deloma premalo denarja za to, pa tudi otrok skoro ni bilo zadostno število. Izvrstno pa je uspeval do zadnjih dni nemški otroški vrtec, ki je bil nastanjen v novem šolskem poslopju Schulvereina. In tako v mestu skoraj nismo več slišali slovenske otroške govornice. Z nemško šolo je končno zginit tudi nemški otroški vrtec, to pa še ne more preroditi nežnih otroških src, ki jih je globoko zastrupila tuja vzgoja. Zato je občinski svet dne 29. aprila t. l. na predlog predsednika dr. Reimana sklenil, otvoriti že 15. majnika slovenski otroški vrtec in sicer v prostorih prejšnjega otroškega vrtca. Vsled zanikarnega gospodarstva prejšnjih odbornikov pa mestna občina za to nima potrebnih sredstev, radi tega je sklenila prositi podpore pri vladi, obrača se pa tudi do javnosti, da ji s hitrimi denarnimi prispevki priskoči na pomoč in tako pomaga izvršiti to važno kulturno delo. Dr. Reisman je že takoj drugi dan izposloval pri okrajni sodnji od sodnih poravnjav 150 K za ta otroški vrtec in torej upamo, da se bodo tudi drugi rodoljubi tako energično zavzeli za naše najdražje. Darove sprejema mestna občina v Slov. Bistrici.

k Poziv. Po vseh kulturnih državah proučujejo zemeljske potrese, ki so še vedno v marsičem zagonetni pojavi. Ob ustanovitvi naše državne samostojnosti nam pripada med državno organiziranimi znanstvenimi nalogami tudi sodelovanje pri tem mednarodnem proučevanju. Ustanavlja se za Slovenijo državni zavod za meteorologijo in geodinamiko, ki bo združeno vodil — kakor kaže ime — proučevanje podnebja in zemeljskih potresov. Vodstvo meteoroloških nalog in instrumentalno opazovanje zemeljskih potresov (geodinamski oddelek A) je prevzel prof. dr. F. Čadež v Ljubljani, opazovanje potresov s pomočjo naših razumnikov bo vodil (kakor doslej po Kranjskem in Goriškem) vladni svetnik prof. Ferd. Seidl v Novem mestu (geodinamski oddelek B). Poročevalce po vsej Sloveniji — v prvi vrsti gg. učitelje, profesorje in duhovnike, pa tudi druge razumnike — prosimo, da prevzamejo to-le preprosto nalogo: Kadar koli se v bivališču poročevalca pojavi zemeljski potres, popiše poročevalec, kdaj se je pojavil (mesec, dan, uro in minuto) in kako, in sicer kolikor je opazil poročevalec sam in kolikor je izvedel od znancev. Poročilo naj pošlje kolikor moči kmalu na oddelek B državnega geodinamskega zavoda v Novem mestu ali pa našim dnevnikom, ki bodo kakor doslej radi volje poročila sprejemali in priobčevali. Za poročilo zadostuje dostikrat dopisnica. Najbolje pa je, ako se posluži poročevalec uradne dopisnice z vprašanji, kjer napiše odgovore na ondi stavljen vprašanja. Uradne dopisnice so poštnine proste. Razpošiljal jih bo dosedanjim in novim poročevalcem deželni referent vladni svetnik prof. Ferd. Seidl. — Naj bi naša znanstvena zasnova pobudila primerno zanimanje in častno sodelovanje ter rodila uspeh! — Dež. zavod

za meteorologijo in geodinamiko v Ljubljani. — Dr. Fr. Cadež, vodja. — Ferdin. Seidl, referent.

k Pod nadzorstvom. LDU, Maribor, 2. maja. Franc Scherbaum, baron Twickl, dr. Mraulag, von Pachern in grof Attems so stavljeni glede svojega imetja pod državno nadzorstvo. Kurator je med drugimi tudi dr. Rosina.

k Nemci v Sremu snujejo svojo organizacijo, ki naj bi imela nalogo, skrbeti za njihov gospodarski napredek. Dosedanja svoj privilegirani položaj v Avstro-Ogrski hočejo zamenjati z močno organizacijo, da obvarujejo svoje interese. Sedež organizacije naj bi bil v Zemunu. Ni dvoma, da ima to gibanje tudi politično ozadje.

k Tuji časniki v Sarajevu. Skupina dopisnikov ententnega časopisa, ki potujejo v naši domovini, je došla 30. pr. m. v Sarajevo. Časnikarje so slovesno sprejeli.

k Splošna stavka delavstva v Osijeku. Se je razbila ob protistavki meščanstva. Sprevedniki na cestni železnici so bili odlični meščani, ki so tudi na večer prižigali po ulicah plinove svetilke. V gostilnah in kavarnah so si stregli gostje sami, deloma pa tudi dijaki. Vsled tega je delavstvo prenehalo s stavko in pričelo z delom. 1. maj je delavstvo praznovalo in je mirovalo. Red in mir se nista kalila.

k Čiščenje po sladkornih tovarnah. Iz Belgrada poročajo: »Slobodna Riječ« javlja, da je komisija, ki vodi preiskavo sladkornih afer, došla na sled novim tatvinam v sladkornih tovarnah v Banatu. Zaradi tega je odrejeno, da se pritegnejo v preiskavo tudi vse ostale tovarnice v Bački in Baranji. Vsi defraudanti bodo takoj aretirani, a o vsakem posameznem kaznjivem činu se mora takoj poslati poročilo ministru za prehrano.

k Novinske vesti. Belgrajska »Pravda« je pričela izhajati dvakrat na dan. — V Pančevu v Banatu je pričel izhajati lokalni list »Pančevac«, ki zastopa v politiki program jugoslovanske demokratske stranke. Lastnik in odgovorni urednik mu je dr. Dušan Bošković.

k Narodno gledališče v Belgradu. Poprave narodnega gledališča v Belgradu, ki se prične tekom maja, ne bodo gotove pred prihodnjim letom, kakor sodijo. Zato nameravajo zgraditi veliko areno na praznem gledališkem trgu poleg sedanjega gledališča. V tej areni, ki bi bila zgrajena do konca junija, bi se prirejale gledališke predstave, dokler bi ne bile končane končne poprave poslopja narodnega gledališča.

k Dražba lova. Lov mestne občine škofjeloske se bo v sredo, dne 28. maja 1919, ob 11. uri dopoldne na uradnem dnevu v Škofji Loki v občinski pisarni na javni dražbi oddal v zakup za dobo od 1. avgusta 1919 do 31. julija 1924. Zakupni in dražbeni pogoji se lahko vpogledajo pri okrajnem glavarstvu v Kranju med navadnimi uradnimi urami.

k Kdor ve kaj o Francu Šivcu, ki je služil pri 27. Lir, 13. stotnija, in se od bitke pri Lvovu v oktobru 1914 ni več oglasil, naj sporoči na njegovo mater Apolonijo Šivc. Iška vas 12, pošta Studenec — Ig pri Ljubljani. Stroški se povrnejo.

Jugoslovanska-laška meja določena?

Wilson za sledečo mejo: Nanos - Razdrto - dolina Raše. -- Proga St. Peter -- Reka naša. -- Idrija naša, Vipava italijanska.

Ljubljana, 3. maja. Danes so semkaj došle sicer še nepotrjene vesti, da je Wilson Italijanom priznal sledečo mejo: Na Tolminskem bi bila meja bivša goriška deželna meja. Idrija bi ostala naša. Meja bi šla čez Trnovski gozd, Nanos, Razdrto ter odtod v istrsko dolino Raše. Na tak način bi Vipava ostala Italiji, nam pa Po-

stojna ter vsa proga preko št. Petra na Reko. — Ker se je Wilson zavzel za to mejo, ni dvoma, da bo sprejeta. Naša delegacija skuša rešiti saj še Sv. Lucijo na Tolminskem. Upanja za to pa ni. Naši hočejo doseči vsaj narodno avtonomijo za Slovence, ki ostanejo pod Italijo.

Iz Ljubljane.

1 Narodna noša z Gorenjske in z Dolenske Ravnatelj muzeja, gosp. dr. Jos. Mantuani nadaljuje svoje zanimivo predavanje o narodnih nošah v ponedeljek, 5. t. m. ob 8. uri zvečer v Mestnem domu. Tudi to pot bo imelo občinstvo priliko, da si ogleda opisane predmete. Vstopnina 1 K. Mladina prosta.

1 Nesreča. Včeraj zvečer kmalu po 6. uri je peljal 54letni posestnik Čerin iz Štepanje vasi po Resljevi cesti težak voz, poln žakljev. Naenkrat so se splasili konji in divjali po cesti naprej. Žaklji so drčali z voza in z žaklji vred tudi Čerin, kateremu je šlo zadnje kolo čez desno nogo in mu jo zdrabilo. Na lice mesta se je takoj pripeljal rešilni voz, ki je Čerina odpeljal v deželno bolnišnico.

1 Ukraden tobak na glavnem kolo-dvoru. Pred ljubljanskim deželnim sodiščem sede na zatoženi klopi Andrej Kramar, Ivan Doberlet, Ulrih Bittner, Ivan Borštner, Franc Cerar, Skulj Maks, Vidmar Antonija in Marija Zorman. Razprava je podala sledeči dejanski položaj: Premikač Franc Borštner je vzel tri ovoje tobaka in jih dal kurjaču Bittnerju, ki jih je izročil »staremu fantu« Ivanu Doberletu, kateri je imel navado, da je vprašal, kadar je prišel v službo, »če bo kaj kšefta?« Doberlet je dal to »tak« Antoniji Vidmar, ki je dala za njega 2500 kron. Denar so si potem delili. Vidmarjeva je dala prenesti tobak v podstrežje kurilnice, a ker je ta dan izvedla policija v njenem stanovanju hišno preiskavo v neki drugi zadevi, je naprosila Vidmarjevo svojo prijateljico gospo Zormanovo, da ji je odobljala tobak z izvoščkom v skrivališče Pod turinom. Izvoščku je plačala 50 kron. Izvzemši Borštnerja, ki je odkrito izpovedal, kako je vzel tobak, so se ortali obtoženci zagovarjali, da so mislili, da gre za »šverc« tobak. »Nemci so ponujali takrat toliko tobaka, da bi ga kupili lahko več vagonov, ne pa samo teh treh bal« — je rekla gospa Zormanova. Zagovorniki dr. Švigeli, dr. Pegan in dr. Tekavčič so v zagovorih opozarjali na okolnost, da se tudi vtihotapljeni tobak zapleni, da je imel tobak takrat v Ljubljani fiksne cene 120 do 200 kron kg in da so »tak« tobak kadili najvišji gospodje. Dalje so zagovorniki zagovarjali, da je tudi na slavni policiji včasih izginila zaplenjena mast in tudi tobak, kakor tudi manufakturno blago. Sodišče je prisodilo 3 tedne težke ječe Andreju Kramarju, Ivanu Doberletu in Ulrihu Bit-

nerju; dva meseca težke ječe Iv. Borštniku, 14 dni ječe Francu Cerarju, Antoniji Vidmarju in Maksu Škulju ter 4 dni strogega zapore Mariji Zormanovi.

1 Našla se je 29. t. m. na lžanski cesti listnica z večjo vsoto denarja. Dobi se pri Dolinarju na Illovi št. 49.

Politična kronika.

Terorizem ogrske rdeče garde proti Hrvaom. Dunajski listi poročajo: V Nikšićih (ogr. Fülös) pri Šopronju v zapadni Ogrski so židovske rdeče garde napadle hrvatske kmete, ker so izgnali komunistične agitatorje in so sitne in usiljive budimpeštanske žide pošteno pretepli. 15 kmetov je bilo z župnikom Šebenikarjem prepeljano v Šopronj od rdeče garde, ki jo vodi žid Dežo Enzbruder. V Šopronju so sestavili preki revolucijski sod, kateremu je predsedoval žid Lajoš Žsitvaj. Kmete so obsodili v enoletni zapor do šestletnega zapore. Župnika Šebenikarja so obsodili zaradi upora v smrt in so ga takoj v »justične palači« ustrelili. Tu se vidi kaj smemo Jugoslovani in posebno katoliški duhovniki pričakovati pod židovsko-mažarsko komunistično vlado.

Orlando o Dalmaciji. V svojem odgovoru na Wilsonovo objavo pravi Orlando o Dalmaciji: Je-li mogoče označiti italijanske aspiracije po Dalmaciji, temu trgu Italije, ki ga je napravila rimska duhovnost in beneška delavnost imenitnega in velikega, za pretirane? Dalmatinsko italijanstvo, ki je skozi stoletja trpelo strašne persekucije, deli danes z italijanskim narodom iste občutke patriotizma. V slučaju Poljske se je proglasilo načelo, da se raznarodovanje, ki se je izvršilo s silo, ne pripozna za pravno. Zakaj se isto načelo ne uporabi tudi za Dalmacijo? — Čudno, da tudi Ljubljana ni italijansko mesto s silo poslovenjeno.

Brzojavka italijanskega narodnega sveta na Reki Orlando — zaplenjena. »Corriere della Sera« prinaša brzojavko reškega narodnega sveta Orlando. Brzojavka se glasi: »Na vzvišen, odkritosrčen korak, ki ga je v svoji vestnosti storila italijanska delegacija v Parizu v obrambo nedotakljivih pravic in najvišjih narodnih interesov, odgovarja Reka v svojih dozorlih namenih — zaplenjeno —. S tem se izvršuje odlok, ki ga je pisal Rim in iz katerega smo vsi skozi stoletja zajemali upanje; s tem se izpolnjujejo dela Italije in dela Reke, ena kakor druga nerazdvojljivo upr-

ta v veliko ljubečo mater in udano hčerko, v najvzvišenejšem objemu se pod varstvom vaše ekselence in zaslužnih tolmačev narodne volje uresničujejo upanja.

Profesorski štrajk v Nemški Avstriji. Na Dunaju je že drugi suplent umrl od lakote. Bil je to risonjski suplent, ki bi bil moral skoz mesec sušec živeti s 100 K. Tega seveda ni mogel, umrl je od lakote. To in obnašanje srednješolcev, povedenih od zgoraj v dijaške organizacije, samovlade in kar je podobnih poskusov abotnih psevdopedagogov, ki o vedno citiranih razmerah v Ameriki in na Angleškem ne vedo čisto ničesar, je napotilo profesorstvo 11. aprila v enodnevni štrajk z velikim zborovanjem v akademski gimnaziji na Dunaju. Socialistični podtajnik Glöckel se ni upal sam priti, ampak je poslal zastopnike. Kaj se je sklenilo, bomo poročali prihodnjič.

Repertoire narodnega gledališča.

Opera.

3. maja, sobota: »Bajaci« in »Evelina« za C 249.

4. maja, nedelja: »Boheme«. Izven abon.

Drama.

3. maja, sobota: »Moj Bebi«. A 51.

4. maja, nedelja, popoldne: »Krojaček lunaček«. Izven abon.

4. maja, nedelja, zvečer: »Moč teme«. B 50.

SVE M.

s Čuden dogodek. V poslednji dobi vojne se je dogodil nekemu mlademu ameriški častniku čuden slučaj. Za čas ofenzive je bil poslan v osvojen jarek, da zbere ves materijal, ki more služiti za dokaz, katere čete so se nahajale v teh jarkih. Posebno strogo so častniku naročili, naj pazi, če ni bilo v jarkih avstro-ogrskih čet, ker so Amerikanci domnevali, da so dobili Nemci močna ojačenja od avstrijske armade. Tako se je zgodilo, da je našel v nekem jarku plašč, s čudnimi znaki na rokavu. Častnik je poznal dobro vse nemške oznake, pa je zaključil, da ta suknja ne more biti druga, ko avstrijska. Odrezal je rokave, ker je bila cela suknja pretežka in jih je poslal z napisom: »Rokavi avstrijske suknje najdene tu in tu.« Nato se je vrnil v jarek, da najde še, kar se da najti. Toda v svoje začudenje je našel tam nekega ameriškega generala, ki je vril ves besen in kazal na suknjo, s katere mu je nekdo odrezal rokave... V tem se je mladi častnik spomnil, da je bila to suknja pomorske infanterije ameriške armade.

s Nadzorsvo. Dva znana zastopnika labourista, Henderson in Ramsay MacDonald, se nahajata v Parizu z nalogo, da nadzorujeta Lloyd Georgeja in da ga vzdržijo v brazdi njegovih idej. No, ta dva nadzorovatelja sta zopet nadzorovana od drugih. Njih nadzornica je — ženska. Ta je Mrs. Drumond, ki je glasovita voditeljica gibanja nekdanjih sufražetk, ki se je pa danes, ko imajo ženske pravico glasova-

nja, obrnila v oster boj proti germanofilstvu in boljševizmu. Gospa Drumond se je z velikim navdušenjem posvetila ti nalogi. Ona je v industrija nem okraju Clyde mobilizirala in poučila žene delavcev, ki se, kadar se pojavijo skupine moških z revolucionarnimi pesmimi, navalijo nanje in jih navadno naženejo v beg. Gospa Drumond je končala svoje poročilo: »Nekaj sovrstnikov, kak šop las, kaka kapa — to so trofeje, ki jih poberejo po dobljeni zmagi na bojišču. Ljudje se smejo, a upor se ne posreči. In se ne bo posrečil, ker, kaj morejo storiti ti ljudje proti svojim ženam?«

s Adam in Eva. Znani ameriški milijarder Andrej Carnegie gre v okolici Filadelfije na izprehod. Vidi starega kmeta, ki hoče postaviti na svojo hišico streho iz desk. Carnegie ga vpraša, zakaj ne vzame raje opeke. Kmet zdihne in pravi, da to ne gre, da je predrago in da si takih stroškov ne more privoščiti.

»No, koliko bo pa stalo.«

»Dvesto dolarjev.«

Carnegie vzame iz žepa svojo čekovno knjigo in mu da nakazilo na dvesto dolarjev.

Kmet leti ves vesel domov in pripoveduje ženi prijetno novost. Moderna Eva pa z možem ni zadovoljna in mu očitaje reče: »Kako si neumen! Zakaj mu nisi rekel petsto dolarjev, saj bi Ti jih tudi dal. Pojdi takoj k njemu in mu reci, da si se zmotil!« Mož posluša, gre k Carnegie in mu reče, da se je zmotil in naj mu da še tristo dolarjev. Milijarder ga najprvo malo čudno gleda, vzame ček, ga raztrga na drobne koščke in vrže nesramnega prosilca skozi vrata na hladni zrak. Bog ve, kako je Eva gledala!

s Očaritosrčnost. Angleški admiral Delonge je imel zelo lepo hčer. Neki poročnik se je zaljubil vanjo in je prosil očeta, naj mu jo da za ženo. Stari pomorski meved ga kratkomalo odslovi rekoč: »Vam je ne dam, ker nimate dosti premoženja, da bi redili obitelji.«

Poročnik se pa ni dal kar tako spoditi in je ugovarjal: »Res je, gospod admiral, da nimam denarja. A ko ste ste Vi poročili, ste bili tudi reven poročnik in plača je bila takrat še manjša kakor je sedaj. Kako ste pa Vi naredili.«

»Prav imate,« odvrne admiral, »zelo sem uporabljal denarnico svojega ta; a vrab naj me vzame, Vi pa moje že ne boste!«

s Nov italijanski satirični list. V Milanu je izšla prva številka satiričnega tednika »Satana«. Sodeč po prvi številki, je to eden najsilnejših tednikov na svetu svoje vrste. Ne samo po zunanosti in obsegu, ampak po izredni izvirnosti in duhovitosti slik in po originalnosti in svežini teksta. Ilustracije in tekst imajo umetniško živahnost laškega futurizma. Med sodelavci je tudi risar Marcello Didovich, po rodu Hrvat, a v Trstu poitalijančen; to je zelo duhovit in eleganten risar, podoben Gulbranssonu ali Krenesu.

s Podelitev francoskega vojnega križa Benetkam. Podelitev vojnega križa Benetkam je napravila zelo ugoden vtis. Francoski poslanik v Rimu je podelil križec s

sledečimi besedami: »V posebno čast si štejem, da vam morem javiti, da je francoska vlada vašemu junaškemu mestu podelila vojni križ. To odlikovanje je ponos našega mesta,« piše nek beneški list. »Število mest, katerim je bil podeljen tak križec, je zelo majhno. To odlikovanje dela Benetkam isto čast kot Verdunu.« V Benetke bo prišla posebna francoska delegacija. Ta dan se bo vršila tam velika slavnost.

s Švedski kralj Karel XII. je bil v svojih mladih letih nenavaden prijatelj vinske kapljice in večkrat se ga je toliko nalezlo, da se nikakor ni ujemalo z njegovo kraljevo dostojnostjo. Ko se je bil tako nekoč upijanil, je govoril trdo, razžaljeno in brezobzirno o svoji materi. Naslednji dan ga je njegov prijatelj opozoril na njegovo večerajšnje obnašanje in na to, kako je s tem svojo mater globoko užalil. Karel je obledel. Pomislil je za hip. To je bil pomenljiv trenutek za celo njegovo življenje. Potem je velel: »Prinesite steklenico vina in kozarec!« Vzel je oboje in šel h kraljici-vdovi. »Gospa,« je povzel s tresočim se glasom, »včeraj sem Vas razžalil, dati Vam hočem zadoščenje!« In napolnil je čašo ter izpil, rekoč: »To je bilo poslednje vino, ki sem ga pil. Odslej nočem, da bi še kapljica vina zmočila moje ustnice!« In ostal je mož-beseda. Nikdar več ni pokusil vina.

s Proslava zmage. Pariz se pripravlja, da proslavi zmago. Mir je morda še daleč, toda zveza vseh v to svrhu mobiliziranih umetnikov se trudi, da okraši primerno ulice in trge za ta dan. Povsod, koder bo v slavnostnem sprevodu korakala zmagovita vojska, bodo pripravljene okrašene tribune za občinstvo. Zmaga bo posebno simbolizirana v sijajnih dekoracijah Champs Elisees; na Rond Pointu bo odkrit spomenik padlim junakom, a na trgu de la Concorde bo odkrit spomenik zaveznikom, pred katerim bodo defilirale čete. Na Francoskem govorijo mnogi časopisi o ti paradi z ironijo. Prostori na oknih ob onih poteh, koder bo šel spreved, se plačujejo po tri tisoč frankov!

s Proglášenje device Orleanske za svetnico se je izvršilo po navadnem obredu in predpisih, ki jih je treba izpolniti do zadnje potankosti. Formalnosti so ostale popolnoma iste ko so bile, izpremenila se je samo ena stvar: plače. Preje na primer je dobil »advokat Diabolicekin za vsak ugovor proti onemu, ki so ga imeli proglasiti za svetnika, a zapisnikarji in kardinali pa po en zlat za napisano stran. Dandanes so zlati zelo redki. Zato niso dobili v plačilo teh, ampak sliko nanovo proglašene svetnice.

s Bivši vojni minister se je ustrelil. Kakor se javlja iz Budimpešte, se je ustrelil Aleksander Festotich, poslednji vojni minister v Karolyevem kabinetu. Ta je bil pred vojno vojni ataše avstro-ogrškega poslanstva v Parizu.

s Angleži posečajo francoske tovarne. V Loreno je prišla posebna angleška komisija za proučevanje železne industrije.

s Nov mirovni dogovor. Nekega dne je prišel pred vrata Vatikana neki mož, ki

je vpil: »Govoriti moram s papežem.« Švicar, kateremu je mož stisnil v roko dve liri kot napitnino, je vedel takoj, da ima opraviti z norcem, zato ga je zgrabil za roko: »Tedad pojdite z menoj.« — »Kam?« — »K papežu.« Mož se je dal odvesti in čez par minut se je znašel pred policijskim komisarjem. Ta ga je vprašal: »Kaj ste iskali pri papežu?« — »Hotel se mu izročiti mirovni dogovor.« In norec je izročil komisarju spis naslednje vsebine: 1. Uničenje Jugoslavije. 2. Predaja Reke papežu za njegovo osebno last. 3. Požar Avstrije. 4. Izstradanje Ogrske. 5. Stotisoč milijard vojne odškodnine od Nemčije. Komisar je obljubil, da bo dal listo proučevati, a dotedaj naj počaka v — norišnici.

s Praktična kraljica. »Worlds Work« piše, da rumunska kraljica ni potovala samo v dekorativno politične namene, ampak je obenem posetila tudi svojega sina Nikolo, ki hodi v Londonu na neko pripravljano solo, da vstopi po izvršitvi te na vojno akademijo v S. Cyr. Kraljica je v Londonu in Parizu obilo in pametno delala za svoj narod in to z uspehom. Obiskala je silno mnogo industrijalcev in bankirjev, s katerimi se je razgovarjala o izvozu petroleja in drugega materiala iz Rumunije, ki ga je bogata, pripravnega za uporabo v različne industrijske svrhe. Ne samo, da je kraljica potovala za svoj stan tako nenavadno, je značilno tudi, da na celem potu ni prisostvovala niti enemu slavnostnemu obedu.

s Praktična navada starih Egipčanov. Sveto pismo nam pripoveduje, da so Egipčani sedeli pri polnih loncih mesa, a vendar so bili stari Egipčani zmeren in trezen narod. Požrešnost so imeli za zločin in po njih verjeli se je vsak požrešneš izpremenil po smrti v prešiča in je moral tako iti po svetu. Jako so gledali na snažnost jedi. Svoje kuharje so strigli do golega, da jim ni mogel z glave las pasti v jed. Ravno tako so morali imeti kuharji lepo umite roke in kar se da kratko pristrižene nohte. Na slovečem nagrobnem spomeniku nekega egiptovskega kralja, kjer je življenje Egipčanov upodobljeno, je videti vse kuharje brez izjeme ostrižene.

s Otroci velikih očetov. K najslavnejšim zdravnikom vseh časov se prišteva Jeronim Cardanus, ki je živel od leta 1501 do 1576. Njegovi učeni spisi iz vseh strok natornih ved obsegajo deset velikih foliantov. Klicali so ga iz gorenje Italije, kjer je bival, celo na Angleško k bolnikom. V štirih letih je prišlo k njemu čez petsto plemičev iz Španske na zdravniški posvet, od katerih mu ni niti eden umrl. Teško pa ga je usoda tepla z njegovimi otroki. Njegov najstarejši sin je zastrupil svojo ženo in je končal na vislicah, mlajši je bil tudi malopriden človek, ki je živel večji del svojega življenja v ječi.

s Preiskave v dvorcu Schöna. Povo-dom hišne preiskave v dvorcu Schöna pri Leebersdorfu so obelodanili pravni zastopniki nekdanje princezinje Elizabete Windischgrätz, vnukinje cesarja Franca Jožefa izjavo, v kateri opozarjajo na to, da se je princezinja svoj čas odrekla članstvu in priпадnosti cesarske hiše ter da zaradi tega ne pripada več habsburško-lotarinški vladarski hiši in je zato ne more zažeti

naredba, ki jo je izdal v Nemški Avstriji pravosodni minister o zaplembi imovine vseh članov nekdanje vladarske rodbine. Zaradi tega ne morejo zapleniti privatne lastnine gospe Windischgrätz.

s Plače advokatov. »Avenir« pravi, da je Humbert dosedaj potrošil za svojo obrambo do 400.000 frankov. Njegov branitelj ima tri tajnike. Poteg tega je zahteval Humbert od svojega odvetnika iz zapora v štirinajstih mesecih kakih sto in osemdeset preiskav, ogledov, študij in potovanj — tako, da je verjetno, da je v resnici toliko potrošil. Koliko bo odvetnik zahteval za svoj honorar, ne vemo, a toliko je gotovo, da bo presežal vse ostale francoske odvetniške honorarje. V Londonu bi se temu gotovo ne čudili, zakaj tam so advokati, ki zahtevajo samo za izprašanje ene stranke do 25 tisoč frankov. Znana je glasovita obramba advokata Balbantine in Browna, ki sta dobila deset tisoč gvinej, to je 260.000 frankov, kar znači pri nas najmanj milijon kron.

s Bataille pes in komedije. Henry Bataille je ves čas vojne nemoteno delal v svoji vili v Vivieres, ki je tako blizu nekdanje fronte, da je od topovskega hruma skoraj oglušil. Tu je izdelal tri komedije, od katerih ena — »Sestra ljubezni« — čaka, da jo vprizori v »Comedie Francaise«. No, zdi se, da naslednika Rostandove palme v gledališki umetnosti spremlja v zadnjem času zla zvezda. Ravno ko je ozdravil od bolezni na ušesu, ga je njegov pes, ki ga je dolgo let imel pri sebi in ljubil, vgriznil v nogo tako zelo, da so mislili zdravniki, da mu bodo morali odrezati nogo. Psa so takoj usmrtili, toda posledice njih zvestobe bodo še dolgo ostale. Bataille sedaj ne more voditi vaj za »Sestro ljubezni«, o katerem ni pisatelj rekel drugega, ko da je to igra »ljudske nežnosti«. O drugih dveh komedijah ni povedal nikoli nič, vedo samo naslovi: »Človek z rožo« in »Navduševatelj«.

s Krojačev račun. Kralj Friderik Viljem III. je prišel enkrat v mesto Neuchâtel v Švici. Neki občinski predstojnik se je pripravil na kraljev prihod z lepim govorom, pa je oblekel tudi novo obleko. Kralj pride, a voz se ne ustavi, temveč dirja naprej. Čestitljivi občinski predstojnik si je pa mislil, da bi bilo neumno, če bi se bil zastonj naučil težki govor; zato ni odnehal, temveč je tekkel za vozom in vrgel spisani govor vanj. Drugega dne so ga pa poklicali v Neuchâtel in mu izplačali na kraljevo povelje denar za celo obleko. V hitrici je bil potegnil iz žepa krojačev račun namesto govora in ga je bil vrgel v voz.

s Kraljeva opera. Nizozemski kralj Viljem III. (1849—1890) je bil zelo ponosen na svojo muzikalično nadarjenost, ki pa ni bila nič kaj posebnega. Komponiral je opero »Camoensov suženj«. Občinstvo je ni sprejelo preveč navdušeno, on sam je bil pa prepričan, da spada med prve opere preteklega stoletja. Kompozicija sama mu ni delala dosti sitnosti, ker je imel poseben način komponiranja. Če mu je prišla kaka muzikalična misel, se je moral eden njegovih tainikov vsteti h klavirju. Kralj je hodil po sobi gor in dol in je potihem pel ka-

ko melodijo. Naenkrat se je ustavil pred klavirjem in je rekel: »Dobro, sedaj pa igrajte to melodijo, ti-ta-ta-la-la-ti-ta-ta. Nesrečni tajnik se je lotil vseh zvokov, da bi uganil muzikalično misel kraljevo. A vselej ga je kralj prekinil rekoč: »Poslušajte vendar! Ne igrajte ti-ta-ta, ampak ta-ti-ti-la-la. Tako. Še enkrat. Tajnik je toliko časa poskušal, da je slednjič pogodil melodijo, ki je šumeča kralju po glavi. Potem je pa kralj vselej rekel: »Tako, sedaj je bilo že bolje. Preigrajte melodijo še enkrat in jo potem napišite!« S tem je kralj za tisti dan dosti komponiral. Tajnik se je pa vsedel in je komponiral v pota obraza par not, kakor je pač mogel, napisal jih je in jih je izročil drugi dan kralju v odobrenje. Kralj si jih je dal igrati in ker navadno ni imel pojma o glasbenih mislih prejšnjega dne, je med »gro vedno priznalo priklimal in rekel: »Vidite, prav dobro je šlo. Slišal sem že slabše melodije kakor je ta. Ali Vi morda ne?« Tako je nastala kraljeva opera »Camoensov suženj«.

s Sadje in zobje. Potovalci po južnih deželah hvalijo krasno zobovje domačinov, ki je splošno lepo in ne samo včasih kakor pri nas. Skoro vsi pravijo, da je vzrok hrana, ki je navadna in obstoji večidel iz sadežev. Sadjejedci imajo tudi pri nas dobre zobe, in sicer iz več vzrokov: prvič ima sadje dosti take snovi, ki sestavlja dobre in krepke zobe, potem ima pa sadje veliko kisline, ki zobe izborna snazi. Če ima dosti zobnega kamna in začnemo jesti sadje v obilici, bo izginil. Tudi zelišča in gomoljke dobro vplivajo. Sadje ima zelo veliko hranilne soli, zato daje dobro zobno snov. Bolje in čudovitejše pa vpliva kot snažilec in razkuževalec zob. Če jemo jabolko ali hruško ali grozdje, pride sveža in kipeča življenjska moč, ki se skriva v celicah sadja in ki jo je solnčna toplota takorekoč zakopila tam, v dotiko z vsemi zobmi, tudi z najbolj oddaljenimi koti in koticiki, osnaži in zlikla zobno plast in prepoji gobice, ki prinašajo bolezni. Kar se pa ne umakne prvega napadu, to pa zapodi alkalična kislina, nahajajoča se v sadju. Kakor omenjeno, more ta kislina sčasoma raztopiti tudi debele plasti onega grdega zobnega kamna, ki nastane vsled premajhne uporabe dotičnih zob. Da pa kislina ne razdere zob samih, za to pa skrbi v zobeh se nahajajoči nastron, ki kislino po domače rečeno uniči, oziroma jo napravi neškodljivo. Tudi je narava kislino v sadju tako fino razdelila, da ne škoduje zobem. Samo ker nismo navajeni več na naravno življenje nam je kislina včasih v začetku zoprna in neprijetna. Če je pa kislina le premočna, nas pa pravočasno posvari nežna služnica v ustih, ki izločuje slino kot varstven ovor za ogrožene zobe. Trajno uživanje sadja je najboljši in najbolj naravno sredstvo za tvorbo, ohranjenje in čiščenje zob.

s Zastavica bravkam »Večernega lista«. Nekaj vas bomo vprašali, pa rešite to vprašanje. Star pregovor pravi, da številke ne lažejo. Včasih se nam pa zdi, da ne. Le pogledjmo.

Oskrbnik nekega posestva pošlje dve dekli na trg prodajat; vsaki da seboj tri-deset piščancev, naj prodasta kakor mo-

reta. Da bi jih pa pozneje oskrbnik ne zmerjal, če bi skupila ena več, druga manj, skleneta dekli, da bosta zložili ves denar skupaj in ga oddali potem v enakih delih. Pa gresta na trg. Prva proda piščance po 5 kron za par — bilo je to še v blaženih predvojnih časih — skupaj torej 15 krat 5 je 75 kron. Druga pa ni tako srečna in dobi 5 kron šele za tri piščance, skupaj torej 10 krat 5 je 50. Seštejmo in dobimo skupno svoto stopetindvajset kron (125 kron). Ker pa ne znata sama seštetiti, gresta k trgovcu in vprašata, koliko znaša svota. Trgovec računi: Del piščancev sta prodali po pet kron za tri kose, del pa po pet kron za dva, skupaj torej pet piščancev za deset kron. Vsih piščancev je bilo pa 60, torej dvanajstkrat pet, zato stanejo 12 krat 10 kron je 120 kron. Dekli imata pa v žepu 125 kron, ena 75, druga 50. Kdo ima torej prav, dekli, ki imata zares 125 kron ali pa trgovec, ki je čisto pravilno naračunal 120 kron?

s Časnikarstvo. Na neki konferenci v Parizu je razjasnil g. Van der Kerchove, kako se je posrečilo listu „La Libre Belgique“, da je izhajal v Belgiji kljub nasilni nemški vladni. Ko so Nemci zabranili izdajati vse belgijske časopise, je začel bivdati urednik „Patriote“ Jourdain izdajati glasoviti tajni listič po gornjim naslovom. Najhujše članke je pisal duhovnik Dubas, katerega so Nemci zagrabili z tiskarji vred in jih obsodili na dvanajst let ječe. No, Belgijci se niso ustrašili; torej so našli drugega duhovnika, Pagueta, in druge tiskarje, ki so prevzeli njih posel. Za razpečevanje se je brigalo občinstvo samo. Eden najhujših razširjevalcev lista, Bruck, je bil zgrabljen in ustreljen zajedno z gosposdično Cavell. Nekoč je policija zaplenila ves natis z rokopisi vred. No, pisatelji so napisali koj druge članke in številka je koj izšla. Van de Kerchov se je podpisoval „Fidelis“ in policija je vse podvezovala, samo da ga je našla. Nekoč je dobila sodnija anonimno ovadbo, da je „Fidelis“ Andre Visole, ki stani tam in tam. Policija se je zelo požurila, šla na lice mesta in se znašla pred spomenikom Andreja Visole, glasovitega belgijskega anatoma. Van de Kerchov je bil dvakrat prijet in drugič obsojen na petnajst let ječe. No, njemu se je posrečilo — bogve kako? — iz ječe pošiljati članke, tako, da so nemške oblasti mislile, da so ga obsodile po krivici. Dečki, ki so razpečevali list, so bili silno navdušeni in drzni, da so ga vtilkali nemškemu oficirjem v žep, ali ga jim pripenjali z iglo na obleko. Danes je to najuglednejši list v Belgiji.

Aprovizacija.

a Amerikanski špeh za I. okraj dobe stranke iz Mühleisnovega skladišča na Dunajski cesti na odrezek št. 1 sladkornih izkaznic za maj po naslednjem redu: V ponedeljek, dne 5. maja pridejo na vrsto stranke s sladkornimi izkaznicami št. 1 (prodajalec Ravhekar) dopoldne od 8. do pol 10. ure; št. 2 (Zirkelbach) od pol 10. do 11. ure; št. 3 (Perdan) popoldne od 1. do 3. ure; št. 4 (Jerman) in št. 5 (Cermak & Val) od 3. do 4. ure;

št. 6 (Ojstriž) od 4. do 5. ure; št. 7 (Vrhovec) od 5. do pol 6. ure. — V torek, dne 6. maja dobe špeh št. 8 (Friedrich); št. 9 (Brezovec) in št. 10 (Mihle) dopoldne od 8. do 9. ure. Vsaka oseba dobi pol kilograma špeha. Kilogram stane 18 kron. — Strankam se je točno ravnati predpisane reda.

a Amerikanski špeh za II. okraj dobe stranke iz Mühleisnovega skladišča na Dunajski cesti na odrezek št. 1 sladkornih izkaznic za maj po naslednjem redu: V torek, dne 6. maja pridejo na vrsto stranke s sladkornimi izkaznicami št. 11 (Schiffer) dopoldne od 9. do 10. ure; št. 12 (Trdina) od 10. do 11. ure; št. 13 (Tavčar) popoldne od 1. do 3. ure; št. 14 (Sever) od 3. do 4. ure; št. 15 (Deržaj) od 4. do pol 6. ure. Vsaka oseba dobi pol kilograma špeha. Kilogram stane 18 kron. Strankam se je točno ravnati predpisane reda.

a Iz seje mestnega aprovizacijskega odseka z dne 30. aprila je poročati: V smislu razpisa deželne vlade v Ljubljani je imenovanih 12 zastopnic ženstva iz vrst konsumentov, ki imajo pravico nadzirati poslovanje trga in razdelitev živil. Mestni župan vroči takoj vsem zastopnicam potrebne legitimacije. Zastopnice se takoj skliče na posvetovanje z ožjim odsekom mestne aprovizacije, kjer se določi poslovni delokrog.

Moko za kruh meša aprovizacija v svojih skladiščih, preden jo oddeli pekarni. Mestna pekarna kot peki dobe enako moko. Koruze je dobila mestna aprovizacija iz Hrvaške dosejaj 28 vagonov. Koruza ni prvovrstna in se mora takoj spraviti v promet, ker je nevarnost, da se pokvari. Nadaljni dovozi koruze se bodo ustavili, ker ni pričakovati boljše koruze. Za enkrat bo nekoliko slabši kruh, ki se bo v nekaterih dneh izboljšal, ker odpade ržena moka in se bo mesto te primešavalo koruzni moki belo pšenično moko.

Prihodnji teden se razdeljuje na izkaznice za moko po pol kilograma koruznega zdroba in pol kilograma bele moke. Le če koruznega zdroba ne dobi pravočasno aprovizacija, se razdeli po en kilogram bele moke.

Na kolodvorih se pojavljajo finančni stražniki, ki zacarinjajo vsa živila, celo taka, ki so namenjena za javne aprovizacijske razdeljevalnice. Aprovizacijski odsek proti temu ravnanju finančne uprave najodločneje ugovarja in zahteva, da morajo biti vsaj neobhodna živila carine prosta.

a Prodajaleci moke za kruh se vabijo, da se takoj zglašajo v mestni posvetovalnici radi nakazila krušne moke.

a Prodeja moke za kruh. Na vsako C izkaznico se dobi (poleg 1/2 kg bele moke, ki se je prodajala na prvi odrezek C izkaznice) še po 30 dkg pšenične moke, kilogram stane 4 K 66 v in po 1 kg koruzne moke, kilogram stane 2 K. Za prvega pol kilograma pšenične moke, ki se je prodajala tekoči teden, se sme strankam odvzeti odrezek št. 1 C izkaznice. Za nadaljnih 30 dkg pšenične moke in za 1 kg koruzne moke pa se odvzame celo C izkaznico z odrezki 2, 3 in 4.

a Amerikanska mast in slanina. Včeraj je došlo v Ljubljano 26 vagonov ameriške masti in slanine. Razdelitev masti in slanine je prevzela »Vnovčevalnica za živino in mast« v Ljubljani. Mast se bo razdeljevala v prvi vrsti med občine in aprovizacije.

Zagrebska borza.

LDU. Zagreb, 2. maja. Zaključni kurzi na današnji borzi:

	Denar:	Blago
Banka za trg. obrt in industrijo	440	460
Banka in hranilnica za Primorje na Sušaku, nove delnice	560	512
Ekonomna in men. banka, Brod	—	400
Hipotekarna banka, Zagreb	—	390
Hrvatska kreditna banka, stare	880	898
Narodna banka Zagreb	—	416
Obrtna banka	216	220
Poljedelska banka, nove delnice	86	90
Prva hrvatska hranilnica	—	8800
Rečka pučka banka, nove deln.	203	207
Srbska banka	790	—
Zemaljska banka, nove delnice	708	725
Slavonska banka za les. industr.	830	840

Glasovito, bolečine lajšajoče vrbalno sredstvo: Fellerjev dobrodejni „Elsa-fluid“ se ne more nadomestiti z ničemer drugim. Mnogo krat zdravniško priporočeno. Nad stotisoč zdravilnih pisem, 6 dvojnatih ali 2 specialni steklenici 10 kron. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa trg št. 245 (Hrvaško). „Elsa-kroglice“ so tudi dobre. Omot in poštnina se računa posebej najceneje. Kdor naroči več ob enem, prihrani mnogo. (t)

Pozor! Cel dan! Pozor!

Ugodna prilika za nabavo poceni

pohištva

samo še v nedeljo dne 4. majnika v Zvonarski ulici št. 11. Velika razprodaja kompletnih postelj, divanov, nočnih omaric, ogledal, finih umivalnih miz. Vse po jako nizkih cenah!

Ugodna prilika za hotele ali begunce!

Fr. Reisner.

Vsakovrstne slamnike

priporoča gg. trgovcem in slavnemu občinstvu, kakor tudi slavnate čevlje (solne), predpraznike, slavnate podplate za čevlje

Franjo Cerar, tovarna slamnikov, Stob p. Domžale.

Tovarna je 7 minut oddaljena od kolodvora.

Ing. dr. MIROSLAV KASAL

oblastveno poverjeni stavbeni inženjer.

Specielno stavbno podjetje za betonske, železobetonske in vodne zgradbe v Ljubljani, Hilšerjeva ul. št. 7

Izvršuje strokovno:

Naprave za izrabo vodnih sil, vodne žage, elektrarne, betonske in železobetonske jezove, mostove, železobetonska tovarniška poslopja, skladišča, betonske rezervarje železobetonske oporno zidovje in vse druge betonske in železobetonske konstrukcije. — Prevzema v strokovno izvršitev vse načrte stavbeno inženerske stroke. — Tehniška mnenja. — Zastopstvo strank v tehniških zadevah.

Fovest o dveh zdravnikih.

Francosko spisal Louis Ulbach. Prestavil Pal.

(Dalje.)

Ko je bil Louis sam, je z nekako grozo opazoval stene te hiše, ki jo je tako ljubil in tolikokrat blagoslavljal v svojem spominu. Vsi ljubljani predmeti, oprava, ti stari prijatelji otroških let, vse je bilo zapleteno v očetov zločin in z njim vred onečasto. Polastil se ga je velik stud. Samomor, ki ga je bil kot dokaz vrget med prepis, se je zopet z zapeljivo silo dvignil pred njegovo dušo. Umreti! To se pravi, prinesiti nazaj Bogu in svoji materi neoskrunjeno ljubezen, ki bi se bila skoraj pogreznila v blato sveta. Umreti! To se pravi, bežati pred starcem, ki ga je nekda oboževal, in ne preklinjati ga; ohraniti iluzije, ki so mu bile še ostale; posloviti se od muze znanosti, ki mu je obetala tako visoko in čisto veselje, nedolžen in neoskrunjen! To se pravi, rešiti se sramote in mogoče preprečiti zločin! Ali ne bi smatral zdravnik, ki je tako ljubil svojega sina, njegove smrti za božjo kazen? Ali mu ne bi upadel strašni pogum, da ne bi mogel izvršiti svojega zločina? Ah! sin je le pr... bro poznal svojega očeta. Tega moža... e bil hladan kot železo in točen kot število, ni mogla ganiti nobena stvar. Ta stari ni bil ne kvartač ne razuzdanec in ta ledena blaznost ni izvirala morda iz trenutnega vznemirjenja. Če bi bil Louis mrtev, bi stari prekorajčil njegovo truplo, samo da bi dosegel svoj cilj. In če bi samomor ne imel nobene koristi, bi se izpremenil v strahopetnost. Ne, moral je živeti, zadušiti svoje solze in se odkrito in neizprosno postaviti v bran temu ostudnemu načrtu.

»Oh! si je mislil, s sveto jezo v srcu, da ne morem niti umreti, niti umoriti! Da nimam orožja in niti toliko poguma, da bi si ga zaželel! Kot izpovednik sem, ki ga veže spovedna skrivnost. Če molčim, postanem sokrivec; če govorim, pa spravim svojega očeta v nesrečo! Kdo mi more povedati, ali postanem pošast ali junak, če žrtvujem otroško ljubezen v blagor enega človeka in rešim tujko, očeta pa izdam?«

Louis ni mogel ostati doma; šel je iz hiše. A kam naj gre? Zagledal je grajski park. Tja bi šel, pa bi se postavil pred grad in stražil ječo, v kateri mogoče ravno misli nanj nedolžna žrtev in se čudi, zakaj ga ni blizu. Tedaj se je oglasil zvon v cerkvi; vabil je k maši. Louis se je stresel; ta glas mu je segel v srce. V Parizu se je bil uklonil splošnemu pravilu, namreč verski mlačnosti; dolgo, dolgo že ni klečal na kolnih in preizkusil preostanka svoje vere. Ta zvon pa je naenkrat zazvonil kot dober nasvet, kot zadnji bolešni opomin. Louis je začutil gorečo pobožnost v srcu in odšel je v cerkev. Na pragu se je spomnil, da je bil zadnjikrat v tem vlažnem, z mahom pokritem ozidju, ko je umrla njegova mati. Spomnil se je solza, ki jih je jokal, ko je šel po teh stopnicah; v duhu je še vedno videl pogrebe, ki so počasi korakali pred njim s kredo na ramih. Takrat je ves obupan premišljal to krsto; danes bi se mu olajšalo srce, če bi šel za drugo. Cerkev je bila skoraj prazna. Nekaj starih ženic je počasi dr-

salo v svojih cokljah po kamenitem tlaku. Župnik je stopil pred altar in pričel moliti introitus. Cerkovnik mu je tiho odgovarjal. Louis je skoraj zavidal tega pohlepnega pomočnika vsled njegovega opravila. Želel je, da bi se sam udeležil svete daritve, da bi sam ministriral. Z nekako ljubosumnostjo je gledal starega svečenika, ki je tako mirno pripravil kelih in prelomil hostijo. Njegove ustnice so hrepenele po svetem kruhu; čutil je, kako se je dvignila v srcu želja, sprejeti Boga. Za stebrom je pokleknil na obe kolena in si olajšal srce z dolgo molitvijo; spomnil se je zopet vseh molitvic, katerih ga je bila naučila njegova mati. Potem so ga pričele vznemirjati žalostne misli. Kolikorkrat so se odprla vrata in se je majhen solnčen žarek ukradel v poltmo cerkve; vselej se je prestrašen okrenil, kakor bi se bal, da ne bi prinesli mrtvaškega odra in zapeli molitve po mrtvih. S silo magneta bi bil privlekel sem svojega očeta, da bi v skesani molitvi pokleknil poleg njega na to vlažno kamenje. Po končani maši je odšel župnik v zakristijo. Louis bi bil skoraj pohitel za njim in ga poprosil, naj posluša njegovo spoved; a zadržali so ga čudni pomisleki. Ali naj zapu človeku — celo pod poročtvom spovedne moččnosti — strašno skrivnost, za katero sme vedeti le on? Ne, to muko je moral nositi sam; z vsakim pokušom, olajšati svojo bol, bi izdal očeta. Louis se je nagibal, kakor smo že omenili, k mističnemu sanjarstvu. Leti notranji nagon, ki ga je vlekel v cerkev, je poviševal njegovo razpoloženje do vedno večjega zahosa. Skoraj celo uro je bil tako zatopljen v bolesti in pobožnosti in daroval Bogu pravno daritve svojih vročih solza; in vkljub vsemu trpljenju se je čutil v srcu mirnega in pokrepčanega. Ta cerkev, prazna in hladna kot grob, je le še povečala ogenj v njegovi duši, da se je dvignila čez te razpokane oboke v ono nebo vernikov, kjer so jo sprejele trume angelov, jo okrepile in obdarile.

Ta dvajsetletni mladenič je hodil svojo križovo pot in užival z višine svoje kalvarije trpko veselje žrtve. Ko je molil k Bogu, naj ga razsvetli in podpira na njegovi težki poti, je obljubil v cerkvi, da bo oblekel svečeniško obleko in se odpovedal nasladam sveta, če bi se mu posrečila zmaga nad očetom. Ganljiva otroška obljuba, čeravno ne popolnoma odkritosrčna, ki bi lahko žalila Gospoda, kateremu je predpisoval pogoje.

Ko je stopil Louis iz cerkve, je ležala vas v zadnjih žarkih večernega solnca kakor pozlačena pred njim. Prijeten vonj se je dvigal iz pokošenih travnikov in odpadajočega listja dreves. Hiše so žarele v večerni zarji, in iz hlevov se je oglašalo muhanje živine, ki se je zdela Louisu kakor lepo doneča pesem. Smehljajoča se radost narave se mu je zdela božji odgovor. Sanje o smrti in temne podobe so pobegnile kot splasene ptice, ki so prekrizale modro ozračje nad njim.

»Ne, tak zločin se ne more posrečiti,

kajti Bog je neskončno dober in velik! je šepetal Louis; in odšel je domov, čeravno ne potolažen, vendar pomirjen in okrepčan. Prišel je misliti na grofco. Sedaj gotovo vdihava v svojem lepem parku vonj življenja in zdravja; mogoče sloni na balkonu in trga zadnje, do nje segajoče cvetlice. Uboga žena! Kako je sama in zapuščen! Ah, ko bi jo vsaj kdo ljubil! Če bi smel biti vsaj on, sin nesrečnega zdravnika, vedno pri dragi bolnici in jo odkrito braniti! Ali bi pa potem razumevala njegovo čisto, nesobično sočutje, ali bi mogel s tem kaj koristiti?

Ko je prišel do te točke, so zablodile njegove misli na stranpoča, in ko se je vrnil domov k svojemu očetju, se je umaknilo silno vznemirjenje jutra neki čudni veselosti. Stari Céret, ki je bil pripravljen na kopico viharjih prošelj, je dobro oborožen stopil z voza, tokrat je hotel bolje igrati svojo igro. A ko je našel svojega sina tako mirnega, čeravno ne popolnoma prostega suma, mu je zaklical:

»No, ali se je razkadila tvoja jeza?«

»Oče, o stvari sem dobro premislil.«

»In smem zvedeti uspeh tvojega premišljevanja?«

Louis je zardel ko človek, ki se hoče zlagati.

»Večkrat ste mi rekli, ljubi oče, da so bile vaše najlepše sanje, kadar ste sanjali o moji sreči.«

»Da, gotovo, to sem rekel in še pravim: Zelo te ljubim, sinko moj, ali ne veš tega?«

»Vem; zato vam tudi hočem govoriti o moji sreči... Ko sem vas tako silno prosil, da bi smel zdraviti gospo Fouchy, se je to zgodilo le, ker...«

Louis se je obočaval.

»No, govori dalje, strahopetec!« je šaljivo vzkliknil oče Céret, ostro gledajoč svojemu sinu v oči.

»Ker jo ljubim in ker hočem, da me ljubi tudi ona,« je rekel Louis z odločnim glasom in siloma zatrl razburjenost v svojem srcu.

»Glej, glej, kaj mi hoče natveziti?« je zasmehljivo odgovoril doktor in slepo motril svojega sina.

»Zaupal vam bom skrivnost, ki je večraj še sam nisem poznal, katere sem se pa danes zavedel v svojem velikem strahu.«

»Zakaj pa ne! Ti se norčuješ!«

Oče Céret se je bal zvijače; Louisovo sredstvo je bilo spretno izbrano.

»Kajne,« je pričel živahno prositi, »saj bi mi dovolili, da jaz prevzamem zdravljenje gospe Fouchy, če bi imeli le majkeeno upanja, da postane vaša hči?«

»Ti se hočeš z njo poročiti?« je vzkliknil oče Céret in se umaknil nazaj.

»Ali mislite, da jo hočem zapeljati?«

»Hm, to bi mi bilo vsekakor ljubše,« je mrmral stari, ki je pričel umevati. »Ne, ti mi hočeš nastaviti past. Izberi si drugega za take stvari!«

»Kaj? Vi ne verujete, da bi mogel ljubiti to oboževanja vredno ženo, ki je tako lepa, tako pametna in tako nesrečna?«

(Dalje.)

Izdajatelj koncern »Večernega lista«.

Odgovorni urednik Viktor Cendak.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.